

РЕШЕНИЕ № 12204 /15 - 11 - 2024г.

Производството е по общия ред и е образувано по чл. 68, ал. 1, т. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

С молба с вх. № 1718/15.07.2024г., подадена до Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет /ДАБ при МС/, ХУСЛУ ГЬОРКЕМ е поискал закрила, по реда на Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ в Република България.

Кандидатът е регистриран в РПЦ – Харманли като **ХУСЛУ** /фамилно/ **ГЬОРКЕМ** /собствено/ от мъжки пол, роден на 28.08.1987г. в гр. Одрин, Турция, гражданин на Турция, етническа принадлежност – турчин, вероизповедание: атеист, семейно положение – неженен, **ЛНЧ 1001617019**. Личните му данни са установени въз основа на представена по време на производството лична карта издадена от Турция.

С кандидата за международна закрила са проведени две интервюта с цел да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си и е подал молба за закрила в Република България.

В интервюто, проведено на 21.08.2024 г. **ХУСЛУ ГЬОРКЕМ** е заявил, че за пръв път е дошъл в България през 2009 г. с виза Д издадена му от българското посолство в Одрин, Турция, и се записал да учи в медицински университет във Варна. Останал в България четири години след което се завърнал в Турция. Там започнал да работи на различни работи места и различни работи. Отново дошъл в България през месец септември 2023 г. отново с издадена му виза от българското посолство в Одрин, Турция за период от 3 месеца. Казва, че няколко пъти след това е влизал в Турция и се връщал обратно в България с цел да извади отново виза за пребиваване в България. Искал отново да се запише да учи в университет за да може да вземе пребиваване и по този начин да избяга от Турция и да остане в България. Добавя, че в края на 2023 г. разбрал, че турските власти го издирват и извадил пълномощно на баща си от негово име и с неговия паспорт да подаде молба за пребиваване. Разбрал от баща си, че има издадена виза, но поради това, че бил търсен в Турция не бил ходил да си вземе визата и националния си паспорт, а тези документи трябвало да ги получи лично. Поради тази причина подал молба за закрила в България. Твърди, че има издадена виза защото всички присъди е излежал а глобите платил. Написал бил и писмо от четири листа с обяснения, което изпратил в българското консулство в гр. Одрин. Споделя още че в Турция притежавал зелен паспорт които се издава на държавни служители каквито били родителите му и той имал право на такъв. Посещавал е Гърция, Косово, Черна гора, Франция, Северна Македония, Албания, Румъния, Босна и Херцеговина с туристическа цел за да посети места с културно значение.

ХУСЛУ ГЬОРКЕМ е посочил, че е роден на 28.08.1987 г. в гр. Одрин, Турция. Казва, че в Турция десет пъти е арестуван и има две присъди които е заплатил парично. Имал и присъда срещу държавен служител, като визираща кмета на гр. Одрин които замерял с яйца. През 2013 г. бил задържан и освободен с подписа затова, че участвал в протест против изсичането на дърветата и застрояването в Гези Парк в Истамбул. През 2013 г. в много градове започнали и протести срещу правителството в които също участвал и отново бил задържан няколко пъти и освобождаван, но властите го следели. В този период с приятели и организацията на хомосексуалистите, които били против правителството издали вестник с

материали против правителството и го разпространявали тайно от властите. Във второто интервю на 21.08.2024 г. споделя, че основната причина за напускането си на Турция и нежеланието му да се завърне там бил страхът за живота му. Причината за това била протести в които участвал на 14.05.2017 г. срещу кмета на Одрин. Тогава бил задържан за два месеца и имало дело за отправен натиск срещу държавен служител с цел да го нарани. Това дело приключило с присъда от две години, които излежал в затвор в гр. Одрин. Твърди, че след като излязъл от затвора му била наложена присъда от десет години затвор заради всичките си действия срещу правителството и ако се върне в Турция ще бъде задържан за да излежи присъдата си. Добавя, че имал и заповед за издирване в момента в Турция, за обида на длъжностни лица. Разказва, че е се определя като хомосексуалист, това го разбрал в младежките си години. Споделя, че като ученик не бил добре приет сред съучениците си. През 2018 г. бил с приятели в Измир, полицаи разбрали че са хомосексуалисти задържали ги, разпитали ги и ги освободили. Добавя, че в Турция хомосексуалистите били с ограничени права и неможели да сключват бракове със същия пол и неможели да работят в държавни институции. Други проблеми като хомосексуалист не е имал в Турция. От приложената към делото справка с входящ № МД-02-65/15.11.2024 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, относно турските власти към ЛГБТИ и на отношението на обществото спрямо тях се установява че... В доклада на Държавния департамент на САЩ от м. април 2024 г. се посочва, че в Турция не са изрично забранени еднополовите сексуални отношения, обличането с дрехи на противоположния пол или друг вид поведение, свързано със сексуални или полови характеристики. Въпреки това, разпоредбите на закона относно „престъпления срещу обществения морал“, „защита на семейството“ и „противоестествено сексуално поведение“ понякога служат като основа за злоупотреба от страна на полицията, дискриминация от работодатели и забрана за публични събирания. В материал на британското Министерство на външните работи и въпросите на Британската общност (FCDO) се посочва, че еднополовите сексуални отношения са законни в Турция. Много части на Турция обаче са социално консервативни и показването на привързаност на публични места може да получи нежелано внимание.

В доклад на Европейския съвет за бежанците и изгнаниците (ECRE) относно прием на ЛГБТИ+ лица в Турция се посочва, че не са споменати като категория „хора със специални нужди“ в Закона за чужденците и международната закрила (LFIP). През 2023 г. тенденцията за насочване на ЛГБТИ+ кандидатите за международна закрила към конкретни градове, където общностите са известни като по-отворени и чувствителни към това население, като Ескишехир, Денизли и Ялова, се променя, тъй като тези провинции са затворени за регистрация. В допълнение, заинтересованите страни посочват, че ЛГБТИ+ лицата, включително транссексуалните лица, могат да бъдат насочени към Чорум, Елазъг, Ерзурум, Йозгат, Кайсери, Нигде и Хакари, където бежанското население е по-малко и където местното население е по-консервативно в сравнение с градовете, където са насочвани в миналото...

От представената информация в справката е видно, че в Турция не са изрично забранени еднополовите сексуални отношения. Също така кандидата за международна закрила е имал възможност да продължи живота си в конкретни градове, като Ескишехир, Денизли и Ялова, където общностите са известни като по – отворени и по – чувствителни към хора с неговата сексуална ориентация.

Заявява, че е турчин, атеист и е нямал проблеми поради етническата си и религиозна принадлежност. Станал, член на Републиканската партия 2014 г., но вече не членувал там. Не е имал проблеми поради, членството си Републиканската партия, просто трябвало да си член на партия в Турция за да можеш да работиш. Заявява, че никога не би се върнал в Турция, защото за него повече нямало бъдеще там. Подал молба за закрила в България, защото страната му харесвала много, имал дядо по майчина линия българин и той се чувствал такъв.

Във връзка с производството за предоставяне на международна закрила, следва да бъдат установени и анализирани материалните факти по подадената молба. Въз основа на представен документ за самоличност се установява, че заявителят е турски гражданин, т.е. той е гражданин на трета страна и се намира извън държавата си на произход.

ХУСЛУ ГЬОРКЕМ мотивира молбата си за международна закрила, защото получил присъда от десет години за всичките си действия срещу правителството в Турция и ако бъде задържан, животът му щял да приключи. По време на проведените интервюта, молителят не е представил документи свързани с осъдителната му присъда от десет години.

След извършен цялостен анализ на заявените факти и обстоятелства в бежанската история на **ХУСЛУ ГЬОРКЕМ** се установява, че той не е бил обект на преследване в държавата си по произход, поради причини: раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група. Заявеното от него по време на интервюто от 21.08.2024 г., че участвал в протести на 14.05.2017 г. срещу кмета на Одрин, поради което бил задържан за два месеца и имало дело за отправен натиск срещу държавен служител с цел да го нарани. И влязлата в сила присъда от десет години за действията му против правителството, както твърди той, не може да се определи като акт на преследване, а като изпълнение на задълженията му във връзка със заведеното срещу него дело. Трябва да се отбележи, че турските власти разполагат със законното право да повдигат обвинения и да се произнасят по съдебните дела за лица, които са извършили престъпление – обвинен е в „Натиск срещу държавен служител с цел да го нарани и участието му в протести срещу правителството“. Не може да се направи обосновано заключение, че е налице несправедлив съдебен процес, нито дискриминационни съдебни мерки. Причините, които българския законодател е уредил като обосноваващи предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, са посочени в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Турският гражданин мотивира молбата си за международна закрила с нежеланието си да изтърпи осъдителната присъда спрямо него.

От така изнесените по време на интервютата факти, не се установяват обстоятелства, че спрямо чуждия гражданин са налице условията за предоставяне на статут на бежанец съгласно чл. 8 от ЗУБ. В конкретния случай основния мотив, поради който чужденецът не желае да се завърне в страната си на произход е нежеланието му да изтърпи наложеното наказание. В тази връзка следва да се отбележи, че турските власти разполагат със законното право да повдигат обвинения на лица, за които има съмнение, че са извършители или съучастници в престъпление, като повдигането на обвинение и постановяването на осъдителни присъди не са основание да се счита, че е налице преследване по смисъла на чл. 8 от ЗУБ. В случая желанието на турския гражданин да се предпази от понасяне на наказателна отговорност не е основание за предоставяне на бежански статут, тъй като въпросът за носенето на наказателна отговорност за изтърпяване на ефективни осъдителни присъди на първо място е предмет на разглеждането на националното законодателство на република Турция и на второ място не попада в предметния обхват на ЗУБ.

Съгласно глава II, § 56 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН, преследването трябва да се разграничава от наложеното наказание за извършено престъпление от общ характер. Лица, бягащи от преследване или наказание не се считат за бежанци. Бежанецът е жертва или потенциална жертва на несправедливост, а не беглец от правосъдие.

Не се установяват наличие на опасения за сигурността и правата му поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение.

Поради изложеното, искането му в частта за предоставяне на статут на бежанец следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Случаят следва да бъде разгледан и във връзка с възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Съгласно тази норма, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си на произход, тъй като може да бъде изложен на

„реална опасност от смъртно наказание или екзекуция“ – тежки посегателства визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Съда в Турция е взел решение, с което е приел вината на **ХУСЛУ ГЬОРКЕМ** в участие в „Натиск срещу държавен служител с цел да го нарани и участието му в протести срещу правителството“. Чужденецът не е бил осъден на смъртно наказание или екзекуция. Трябва да се отбележи факта, че не само в турското, но и българските законодатели са приели строги наказания срещу извършителите на такива деяния. В чл. 95 от Българския Наказателен кодекс е посочено, че „който с цел да бъде съборена, подровена или отслабена властта в републиката, участва в извършването на опит за преврат за насилствено завземане на властта в центъра или по места, или в бунт, или във въоръжено въстание, се наказва с лишаване от свобода от десет до двадесет години, с доживотен затвор или с доживотен затвор без замяна. Може да се счита, че той е напуснал страната си на произход единствено с цел да не изтърпи наложеното му наказание.

Поради изложеното, може да се направи извода, че за **ХУСЛУ ГЬОРКЕМ** не следва да бъде предоставен хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Събитията, случили се в държавата по произход на чужденеца преди и след неговото напускане, налагат необходимостта от преценяване на предпоставките за прилагане на разширенията, дадени с решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейските общности, по тълкуването на член 15, буква „в“ от Квалификационната директива, респективно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Съгласно решението на Съда на Европейския съюз от 17 февруари 2009 г. по дело C-465/2007 г. чл. 15, буква „в“ от Директивата във връзка с чл. 2, буква „д“ от същата директива трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел, поради присъщи на неговото лично положение елементи. Съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на протичащия въоръжен конфликт, на безогледно насилие, преценявано от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия, се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

От приложената към делото по – горе справка с входящ № МД-02-65/15.11.2024 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, се установява че... По форма на държавно управление Турция е конституционна република с изпълнителна президентска система и 600-местен еднокамарен парламент (Великото национално събрание). По време на президентските и парламентарните избори през 2018 г. наблюдателите на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) изразяват загриженост относно ограниченията в медийното отразяване и цялостната среда на предизборната кампания, които намаляват възможностите на опозиционните кандидати да се състезават на равни начала и да водят свободни кампании.

Националната полиция и жандармерията, под контрола на Министерството на вътрешните работи, отговарят за сигурността в градските райони и съответно в провинциалните и граничните райони, а военните носят пълната отговорност за граничния контрол и външната сигурност на страната. Гражданските власти поддържат ефективен контрол върху служителите на правоприлагащите органи, но има съобщения, според които членове на силите за сигурност са извършвали някои злоупотреби...”

Предвид информацията, че в Турция не е наличен въоръжен конфликт, завръщане в Турция към настоящия момент е подходящо за **ХУСЛУ ГЬОРКЕМ** от гледна точка на физическата му безопасност.

В конкретният случай липсват предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като молителят е заявил, че е пълнолетен и не е семеен.

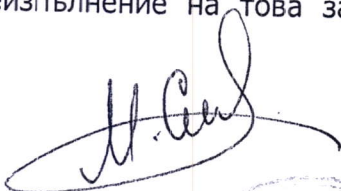
Посочените от молителя лични мотиви не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

Предвид гореизложеното, поради липсата на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците, приемам следното

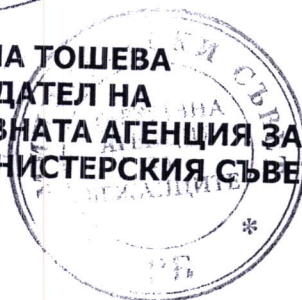
РЕШЕНИЕ:

**Отказвам да предоставя статут на бежанец и
хуманитарен статут на ХУСЛУ ГЬОРКЕМ.**

Това решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от датата на връчването му пред административния съд по настоящ адрес от регистрационната карта на чужденеца. В случай, че обжалвате настоящото решение, Вие сте задължен при отсъствие повече от 1 месец от адреса, който сте заявил, да уведомите съдебните органи и Държавната агенция за бежанците за новия Ви адрес. При неизпълнение на това задължение всички съдебни съобщения ще се считат за връчени.

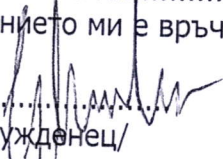

**МАРИАНА ТОШЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ
ПРИ МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ**

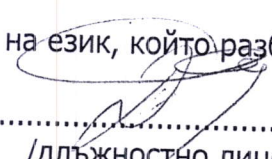
Връчено на 09.12 2024 г.

Решението ми е връчено и съм запознат с текста му на език, който разбирам.

1.
/чужденец/

2. ВКР
/преводач/

Елмаз

3.
/длъжностно лице/

М. Тосева

Хуслу